

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31.01.1996, sp. zn. 9 To 334/95, ECLI:CZ:KSHK:1996:9.TO.334.1995.1

Číslo: 35/1998

Právní věta:

Jestliže pachatel, který neoprávněně získal platební kartu České spořitelny, tuto kartu také použije k vybrání peněz v bankovních automatech a způsobí tak škodu v úhrnné částce 18 000 Kč, naplňuje znaky trestného činu neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zák. a trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1, 2 tr. zák. Jednočinný souběh těchto trestných činů přitom není vyloučen z důvodu vztahu subsidiarity ohrožovacího trestného činu vůči trestnému činu poruchovému.

Zvýšené nebezpečí činu pro společnost vyplývající z páchání krádeží s použitím platebních karet bude zpravidla znamenat, že nebude v konkrétních případech připadat v úvahu vyloučení jednočinného souběhu uvedených trestných činů ani vzhledem k zvláštnímu průběhu skutkových okolností zakládajících stav tzv. faktické konzumpce, kdy by opatření platební karty bylo jen bezvýznamným prostředkem ke spáchání trestného činu krádeže.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 31.01.1996

Spisová značka: 9 To 334/95

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Souběh

Předpisy: 140/1961 Sb. § 247 odst. 1 a 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Hradci Králové zamítl odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 19. 9. 1995 sp. zn. 4 T 91/95.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 19. 9. 1995 sp. zn. 4 T 91/95 byl obžalovaný uznán vinným trestným činem neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zák. a trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1, 2 tr. zák., za které mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců, podmíněně odložený na zkušební dobu tří roků, peněžitý trest

ve výši 20 000 Kč, se stanovením náhradního trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců a s povolením splácení peněžitého trestu měsíčně částkou 2000 Kč, a trest zákazu řízení motorových vozidel na 30 měsíců. Obžalovanému dále byla uložena povinnost uhradit M. M. škodu ve výši 18 000 Kč.

Podle citovaného rozsudku se obžalovaný uvedených trestných činů dopustil tím, že ve dnech 12. 9. 1994 až 19. 9. 1994 včetně, v Hradci Králové, za použití neoprávněně získané platební karty České spořitelny Hradec Králové, jejímž držitelem byla M. M., postupně vyzvedl v bankovních automatech ze spořicího účtu M. M. částku 18 000 Kč, přičemž ve dnech 15. a 18. 9. 1994 tak učinil prostřednictvím nezjištěné osoby. Dne 21. 9. 1994 se mu nepodařilo vyzvednout částku 2000 Kč, neboť bankovní automat výše uvedenou platební kartu zadržel.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný včas odvolání, jímž napadl všechny výroky rozsudku. Namítl, že soud prvního stupně při rozhodování vycházel z dedukce, nikoli z důkazů, které měl k dispozici. Předně namítl, že proti trestnímu příkazu Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 14. 1. 1994 sp. zn. 4 T 1 1294 podal včas odpor, protože trestní příkaz převzala jeho matka a jemu jej předala až koncem roku 1994. Zpochybnil proto, s odkazem na uvedenou námitku, zákonnost souhrnného trestu uloženého okresním soudem. Dále namítl, že uvedenou platební kartu poškozené M. M. našel 21. 9. 1994. Popřel, že by ji našel dříve či dokonce odcizil a že by na ni v termínech uvedených v rozsudku vybíral peníze, nebo ji za tím účelem předal jiným osobám. Pokud se v některých dnech u sledovaných automatů pohyboval, platební kartu neměl, a proto peníze vybírat nemohl, protože navíc nezná ani příslušný kód. Ani policisté, kteří oba bankovní automaty delší dobu sledovali, neuvedli zcela jednoznačně, že vybíral peníze, ale potvrzují, že tam byl, a co se týká údajného vybírání peněz z bankovních automatů, jde jen o jejich domněnky. Nebyla vyvrácena jeho obhajoba, že v termínech 16. a 18. 9. 1994 výběr peněz neprovedl prostřednictvím jiné osoby. Prokázáno bylo pouze to, že dne 21. 9. 1994 byl u bankovního automatu zadržen v době, kdy uvedenou platební kartu vložil do bankovního automatu u hotelu Grand, nikoli však, aby vybral peníze, ale prostřednictvím bankovního automatu kartu vrátil. Pokud svědek A. V. o účelu vložené karty do bankovního automatu uvedl něco jiného, je jeho výpověď nesprávná. Odvolatel proto navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen a on obžaloby zproštěn, neboť vzhledem k existující důkazní situaci se trestných činů za vinu mu kladených nemohl dopustit.

Odvolací soud ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal napadený rozsudek i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům:

Námítky obžalovaného v jeho odvolání uplatněné byly opakováním obhajoby v přípravném řízení a před okresním soudem. Ten se těmito námitkami, jakož i ve věci provedenými důkazy, to je svědectvím v rozsudku jmenovaných policistů, ale i výpovědí družky obžalovaného, svědectvím poškozené M. M. a údaji České spořitelny, všestranně zabýval. Okresní soud hodnotil jednotlivé důkazy i v jejich vzájemné souvislosti a v odůvodnění rozsudku logicky vysvětlil, z jakých důkazů a proč vzal za prokázané, že se obžalovaný žalované trestné činnosti dopustil. Z odůvodnění rozsudku je také patrné, proč neuvěřil svědectví družky obžalovaného, když proti jejímu tvrzení bylo výpověďmi svědků P a H., kteří sledovali bankovní automat OD K-Mart, prokázáno, že i v těchto dnech se u bankovního automatu nacházel právě obžalovaný. Svědek P. navíc obžalovaného znal z minulosti, takže záměnu osob i z tohoto důvodu vyloučil. Zjištění soudu prvního stupně, že výběr peněz ve dnech 15. a 18. 9. 1994 byl zřejmě proveden prostřednictvím jiné osoby, má oporu v tom, že před a po těchto datech měl obžalovaný platební kartu ve svém držení, že sám tak zásadně činil vždy v nočních hodinách, krátce po půlnoci, zatímco uvedené dva výběry byly provedeny během dne. K otázce zpochybňování svědectví policistů obžalovaným je třeba připomenout i výpověď svědka V., přítele obžalovaného, který i v hlavním líčení potvrdil, že 21. 9. 1994, kdy u bankovního automatu u hotelu Grand byli zadrženi policisté, mu před vložením karty do bankovního automatu obžalovaný sdělil „...že si potřebuje vybrat nějaké peníze na ráno..“. Bylo tudíž i tímto důkazem vyvráceno, že

chtěl pouze kartu prostřednictvím bankovního automatu vrátit. Jestliže obžalovaný v té době neměl vlastní platební kartu, je nelogické, aby právě ve dnech, kdy výběry peněz byly prováděny, a to vždy ve stejnou noční dobu, bankovní automaty navštěvoval a bezdůvodně s nimi manipuloval.

Důkazům a uvedeným okolnostem odpovídá zjištění a závěr okresního soudu v napadeném rozsudku, tedy že se obžalovaný trestného jednání dopustil. Důvodně byl uznán vinným, protože správně také bylo zjištěné jednání posouzeno po stránce právní jako trestné činy podle § 249b a § 247 odst. 1, 2 tr. zák. Jestliže pachatel, který neoprávněně získal platební kartu, tuto kartu také použije k vybrání peněz v bankovních automatech, a to v úhrnné částce 18 000 Kč, naplňuje vedle znaků trestného činu neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zák. i znaky trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1, 2 tr. zák., a to v jednočinném souběhu. Ohrožení záležející v neoprávněném držení platební karty zde přerostlo v jednání, které vyvolalo poruchu – způsobení škody předpokládané skutkovou podstatou trestného činu krádeže. Čin je pak nutno posoudit podle všech ustanovení trestního zákona, jejichž znaky jsou naplněny. Na druhé straně nelze takový skutek posoudit jen jako poruchový trestný čin, tedy jen jako trestný čin krádeže. Použitím platební karty zakládající znaky trestného činu krádeže nemusí být účet, s nímž platební karta umožňuje disponovat, vyčerpán. Ohrožení vyplývající z neoprávněného držení platební karty zahrnuje i jiná nebezpečí, než pouhou možnost výběru hotovosti, popř. bezhotovostní platby. Zejména se zahraničními platebními kartami jsou spojeny i jiné výhody, jako je členství v klubu, slevy na zboží apod. Držením platební karty se také v některých zemích běžně dokládá důvěryhodnost osob a jejich platební možnosti, např. při ubytování v hotelech, půjčování automobilů apod. Takovou praxi lze očekávat postupem doby i v České republice. Ostatně krádež spáchaná za použití platební karty je nebezpečnějším způsobem spáchání tohoto trestného činu, který samotná skutková podstata ustanovení § 247 tr. zák. neobsahuje. Jednočinný souběh trestného činu krádeže a trestného činu neoprávněného držení platební karty proto není vyloučen z důvodu vztahu subsidiarity ohrožovacího trestného činu vůči trestnému činu poruchovému. Zvýšené nebezpečí vyplývající z páchaní krádeží s použitím platebních karet bude zpravidla znamenat, že nebude v konkrétních případech připadat v úvahu vyloučení jednočinného souběhu uvedených trestných činů ani vzhledem k zvláštnímu průběhu skutkových okolností zakládající stav tzv. faktické konzumpce. Opatření platební karty za účelem spáchání krádeže není totiž obecně možno považovat za bezvýznamný prostředek ke spáchání tohoto trestného činu, neboť právě tento způsob provedení jej činí výrazně nebezpečnějším.

Dále se krajský soud zabýval hodnocením napadeného rozsudku ve výroku o trestu.